

staa, at denne skulde have den absolute Raadighed over Havnen, men dette er som bekendt ikke Tilfælde. Ganste vist har Kommunen altid stillet sig gunstigt og velvilligt til Havnen; enkelte Gange har den ogsaa gjort Havnen væsentlige Tjenester f. Ex. ved Vaanegarantier, og i flere Henseender er den i høj Grad interesseret i Havnen; der er altid Mellemregning mellem Kommunen og Havnen med alle Brobygninger, Broforetagender og mange andre Ting; men det kan dog være, at det væsentlige Synspunkt ikke er, hvad der kommunalt er nyttigt, men hvad der er nyttigt for hele Omsætningen og Skibsarten. Det er jo ingenlunde givet, at det vilde blive det principielle Standpunkt, naar Kommunen skulde varetage Havnens Interesser eller væsentlig være styrende paa Havneomraadet. Det følger af sig selv, at her, som ved andre Havne, maa Indtægter og Udgifter holdes særskilte og adskilte fra Kommunekassen; Havnen maatte have sine egne Finantser, men det følger ogsaa af sig selv, at Rendanten i Styrelsen kan være meget forskellig og vel sagtens ogsaa vil blive noget forskellig, efter som det er Staten, der egentlig er den Toneangivende, eller Kommunen. Jeg vil ikke mistænke nogen Kommune, heller ikke Kjøbenhavns Kommune, for, at den vil styre Havnen paa en Maade, som vil være væsentlig i Kommunens Interesse og ikke tage Hensyn til andre Interesser, men det er dog ganske klart, at der er mange Spørgsmaal, der kunne finde en forskellig Afgjørelse, f. Ex. Bygninger af Broer, Kloakspørgsmaal og mange andre Ting, hvis det var Kommunen, der skulde være den absolut Bestemmende i disse Forhold. Det vilde slet ikke ligge saa langt borte at lægge en Del Udgifter over paa Havnen, som Havnen maatte ikke i og for sig burde være, og som den ikke saa let ellers vilde komme til at bære, idet de i alt Fald først kunne føres over paa Havnen efter en indgaaende Forhandling mellem Kommuneraadet og Statsmyndighederne. Hvis den kommunale Myndighed ensidig kunde træffe Afgjørelser, kunde det være, at de vilde gaa i en noget anden Retning, og det er ingenlunde sagt, at det vilde være til Gavn for Havnetraffikens Interesser, paa hvilke det jo til Syvende og sidst kommer an. Jeg tror altsaa, at det

Synspunkt, man havde i 1858, og for hvilket vel at mærke Landstinget den Gang førte an, har været et ret vel overvejet Synspunkt. Jeg tror ikke, man for hurtig skal forlade det. Et helt andet Spørgsmaal er det selvfølgelig, om der er Grund til at forlade den nuværende Styrelsesform. At dette skulde ske paa den Maade, at man skulde give Havneraadet en større Autoritet, en egentlig Administration, og afstedige den egentlige Havneforvaltning, kan jeg paa ingen Maade erkjende; men det kan gjerne være, at der er Grund til at udvide Havneraadet og maaste paa enkelte Punkter give det en anden Stilling. — Det, som det ærede 7de Medlem for 1ste Kredss anførte over, er egentlig, at Havneraadet ikke har en endelig Afgjørelse paa alle Punkter, men at Indenrigsministeren har det, det vil sige paa Statens Begne, ingenlunde vilkaarligt, men selvfølgelig under sit Ansvar. Det forekommer mig ikke, at dette har viist sig at være saa overmaade uheldigt. Man maa nu heller ikke tro, at Havneraadet staar uden nogensomhelst Myndighed. For det Første skal jeg gøre opmærksom paa, at Havneforvaltningen ledes af Havnekapitainen. Denne udnævnes af Indenrigsministeren efter Havneraadets Forslag, altsaa ville ærede Medlemmer — man veed dog, hvad det bethder, at Havneraadet gjør Forslag om Besættelsen af denne Post — se, at det er Havneraadet, der i hvert Fald bliver raadende for, hvem der kommer til at staa i Spidsen for Kjøbenhavns Havn, om end Bedkommendes Udnævnelse skal approberes af Indenrigsministeren. Indenrigsministeren vil ikke let kunne tage en Mand til denne Post, som ikke anbefales dertil af Havneraadet. Saa meget maa vi kunne være enige om. Havneraadet har ibrigt at gjøre med hele Havnens Omraade saavel med den egentlige Havn som med Inderrheden. De Anliggender, der henhøre under Havneraadet, ere: Ordenens Opretholdelse, den almindelige Ordligeholdelse af Havnens Indretninger, Bestyrelsen af Havnevæsenets Kapitaler, Tilsynet med offentlige og private Holbærker og Broer, Overholdelsen af Anordninger og Reglementer, og endelig Opmundringsvæsenet. Det er altsaa temmelig betydelige Omraader, der ere indbragne under Havneraadet, og om end ikke Hav-